

и твердь въ служеніе-то Господа нашего Иисуса Христа.

Ложна и нѣ истиннаа есть онаа любовь-коя-то поступава въ умаленіе; зачто-то истинна-та любовь увѣкъ не има конецъ.

Оный кой-то пазн точно заповѣды-те Господа нашего Иисуса Христа, не ще има никогда страхъ отъ смерть-та.

Болный трѣба да изьявлява болеть-та си Лѣкарю, ако желае да ся излѣкува; а грѣшный трѣба да притича Духовному отцу и да му изьявлява грѣхове-те си, ако желае да му ся простять и да придобые награжданіе-то на Рая.

Не трѣба человекъ самъ себе си да похвалява, зачто-то ще ся счите за ничто же; но ако бы да е добръ, ще ся похвалява отъ други.

Кой-то желае да чини лихва (фаизъ) съ Бога нашего Иисуса Христа, и да земе сто на едно-то, нека дава милостыня на бѣдны-те, и ще наслѣди слава-та на вѣчна-та жизнь.

Има обязанность человекъ, кой-то е приялъ вѣкое заслуженіе отъ пріятелиа си, да му я воздаде двойна, и да не му покаже неблагодарность.

Грѣшный человекъ е слѣпъ, понежо пребывава постоянно въ грѣха, и уподоблявася на